

BARCS és VIDÉKE

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik hetenkint egyszer:
vasárnap.

Felelős szerkesztő és kiadó
Skríbanek Géza.

Egész évre 8 kor, félévre 4 kor, negyedévre 2 kor.
Nyilttér sora 40 fillér
Hirdetések nagyság szerint

Tengerre magyar!

Régen, ötvennégy esztendő előtt, a nagy eszmék hatalmas forrongása idején Kossuth Lajos föltűnést keltő cikket irt a Pesti Hirlapba, e cím alatt: Tengerre magyar! Kossuth akkortájt bejárta a magyar tengerpartot s nagy magyar lelkét hatalmas erővel ragadta meg mindaz, amit ott látott. A hogy állott a zugó Adriának akkor még kopár és elhagyatott partján, látnoki tekintetét a jövőbe vetette s erőteljes, kifejlett magyar tengeri kereskedelmet jósolt népének. S hazajövén, remek cikkben fejtette ki, hogy mennyire szüksége van a hazának arra a kis tengerpartra, s mennyire törekedni kell, hogy ott kikötőváros és tengeri kereskedelem legyen. Nagy gazdaságot és nagy jövőt jelent nekünk a mi Adriánk.

Ez a cikk nem talált valami tuiságos élénk viszhangra az országban. A magyar ember természetesen távol a tenger fogalma. A vitéz állattenyésztő, földmivelő és politizáló nép nem ismerte a tengert és nem rokonszenvezett vele.

Több mint félszáz esztendő mult el ama cikk óta. Hatalma-

san fejlődő kikötő város épült ez idő alatt az Adria partján, s a remek, sok millió forintnyi áldozattal kiépített magyar kikötőben megfordul a világ minden nemzetének hajója. Mindennek daczára a tenger még ma sem az a magyarnak, aminek lennie kellene. A modern, művelt magyar nép lelke ma is oly távol áll a tenger szeretetétől és megértésétől, mint egy félszázad előtt s ha a 67 óta szereplő kormányok mesterségesen nem teremtettek volna hangulatot az Adria mellett s ha a saját iniciatívájukból nem költöttek volna milliókat Fiumera, az ma is csak halászbárkák és vitorlások jelentéktelen megállóhelyéül szolgálna.

Mostanában nagyon sok szó esett az Adriáról, azon szerződés révén, melyet az állam kötött a magyar tengerhajózási részvén-társasággal. Hosszu és kínos, szenvedélyes jelenetekben gazdag vita volt ez, amely míg egyrésztől számos hasznos tanúsággal szolgált, másrésztől azt bizonyította, hogy Magyarországon a közhangulat még mindig nem érett meg a tenger számára. Sokan vannak még, akik kidobott pénzt látnak azokban a milliókban, melyekkel kormányunk a

magyar kereskedelmi tengerpartot megteremtették s nem tudják kellően méltányolni a rohamosan fejlődő Fiume fontosságát.

Bizony itt az ideje már annak, hogy a maradi fogalmak szétoszoljanak. Magyarország tengerpart nélkül soha nem lehet az a kereskedelmi és forgalmi faktor, amelylyé tengerpartja kvalifikálja. Oriási dolog az, midőn hajóinkkal direkt magyar összeköttetést tudunk létesíteni. Grónlanddal éppen úgy, mint Borneóval vagy Chivilvel. Midőn a kalotaszegi varrottast, vagy a kecskeméti homoki bort, vagy a hevesi dinnyét, a búzát, lisztet, szóval az összes magyar mezőgazdasági és ipari termékeket úgy tudjuk a világ legtávolabbi részébe elszállítani, hogy a küldött áru mindaddig, míg rendeltetésük helyére érkeznek, a magyar kereskedelmi lobogó védelme alatt állanak. Példa erre minden ország népe, melynek tengeri kereskedelme van.

Foglalkozzunk tehát a tengerrel. Mind több és több embert kell eltartania az anyaföldnek, ne esigázzuk ki az erejét, hatalmas életerő van a tengerben is, merítsünk abból. Az Adria óriási kincseket rejteget a magyar nép

T Á R C Z A.

Egy jó baráthoz.

„Kietlen élted korhadt sajka volna?...
Megtörte szélvész dúló zivatar?...“
Panaszra ajkad mért nyitod Barátom?
Hidd el nekem, hogy fúj nagyon ha látom
Hogy sorsod ellen lázad fel szived.

Hajós, ki küzd a számtalan veszélylyel
Kit hány a szélvész, hánynak viharok;
Kit míg a végtelen vizet bejárja,
Száz végveszélybe dönt a tenger árja; —
Hergonyt, vitorlát, kormányt veszve el:

Szívében mégis hordja a reménynek
Halvány mécsesként fénylő sugarát;
S ha végre száz viharnak száz veszélye
Után hajójával bejut a révbe;
Hő szível mond egy ave Máriát!

Ha lelked ismét felkavarja bánat;
Hittel tekints az istenségre fel!

Reméld a sors legjobbra fordulását!
Szeretni meg ne szünj az ideát!
— S meglátod, hogy az Isten is megáld! —

Chapsohn.

A hatás.

Több esztendei meddő kísérlet után, egy beküldött kéziratomra ez a szerkesztői üzenet diszlett „Kitartó“ jelígemre: „Tárczacikkre vasárnapi számunkban jelenik meg.“

Hogy mit éreztem ez öt szó hatása alatt, azt meg se kísérlem reprodukálni. Vasárnaptól tehát nem leszek Andrányi Pál városi napidíjas, de Andrányi Pál novelláiró.

Hat nap mulva mindenki az én novellámat olvassa.

Ilyen hosszú hat nap nem pergett le senkinek az életében. De végre lepergett. Már hajnalban megjelentem egy trafikban és miután láttam, hogy tényleg nem hallucizálok, de valósággal olvasom

neveimet „Szerelemért szerelmet“ című novella alatt, nyomban megvettem a lapból 6 példányt. Ezzel azonban nem értem be, de ahol csak szerét tettem, ki-ki húztam egy-két példányt. Dél felé már annyi számmal megterhelve tértem lakásomra, akár egy ujság kilordó.

Elolvastam vagy tizszer egymásután a cikkemet. Mindig új és újabb szépségeket fedeztem föl agyam szülöttében.

Hát pompás kis dolognak tartottam. És vajjon milyen hatást gyakorol az olvasó közönségre?

Ennek is nyomába jövök.

Betértem egy kávéházba.

A többi közt ama lap is kézen forgott, a melyben a tárczacikkem ékeskedett. Lázaz izgatottsággal figyeltem az olvasók arcvonásait. De leirhatlan boszúságomra, egyik sem állapodott meg a tárczarovatnál.

Pinczér, ujságot; szólalt meg a szomszédom.

Mielőtt Gusztó odaugrott volna, előjongleurtáram zsebemből egy példányt!

számára, kezdjük meg már egyszer a kiaknázását. Persze szó sem lehet erről mindaddig míg mesterségesen kell hangulatot teremteni köztünk az Adriának. E hangulatnak át kell mennie a köztudatba, hogy vállalkozásra és befektetésre serkentsen. Forduljunk bizalommal a beláthatlan messzeségű víztükör felé, mely óriási perspektívát nyújt egy a nemzeti élet, mint az ipar és kereskedelem föllendülése szempontjából.

Vasuti hálózatunk úgy terjedelem, mint berendezés és biztonság tekintetében az első között áll Európában. Mégis, megfelelő tengeri kereskedelem nélkül ez a vasuti hálózat esonka alkotás s akkor fog csak hivatásának magaslatán állani, ha forgalmának egy igen tekintélyes hányada Fiume felé fog gravitálni.

Nem kicsiny mérvben mozdítaná elő a tenger szeretetét nálunk, ha a szülők gyermekeikből tengerészeket nevelnének. A nép fiai, ha matrózokká lesznek, nem fogják ezt soha megbánni, mert a tengeri matróz átlag négyszer annyit keres, mint a napszámos, kétszer annyit, mint a legtöbb kisipari segéd, vagy gyári munkás. S emellett világot lát, tanul, művelődik s mire férfi korra teljében van, olyan ekziszcenziát teremt magának, aminőről a szegény szárazföldi patkány álmodni sem mer. A középosztály, mely már ugyis élethalálharcot vív kis hivatalért, neveljen tengerésztiszteket. Nemesak a haditengerészethez, ahol roppant kevesen vannak a magyarok, hanem még inkább a kereskedelmi tengerészethez, amely jövedelmezőbb a legtöbb diplomához kötött pályánál.

— Parancsoljon.
— Köszönöm.
— Kérem, tessék itt az eleje.
— Boesánatot, már csak volt lap a kezemben, hogy tudjam, hol az eleje. Engem a kínai háború érdekel.
Oh, a vérszomjas Nero! Elfordultam tőle. Ennek nincs érzéke a szépirodalom iránt.
A balfelemen pikolózó ur e perczben vette kezében az ujságot. Hah, ez... Három tuczat ördög! ez is elfordítja a legutolsó oldalra.
Másfél órahosszáig ültem ott görcsös várakozás közepett.
Egy megnyerő külsejű éltes ur telepedett mellém, bizalomkeltő ábrázattal.
Uraságod nem olvas ujságot? indítottam meg a társalgást.
Azaz elszoktam néha egyet emelni és otthon böngészem át.
Igaza van, itt csakis fölületes ember olvashat. Ha méltóztatik, szolgáljak egy számmal, a sajátom.
Nagyon szives. Majd átolvasom.
Tán családjának is méltóztatik lenni.

Nem üres jelszó a „Tengerre magyar“. Óriási gazdasági és társadalmi jelentősége van nálunk, ahol napról-napra hevesebb lesz a küzdelem a létért.

Fenyőssy Ödön főszolgabíró temetése.

Városunk ünnepi esendjét, örömet, szomorú, gyászos hangulat váltotta fel az Urnap ünnepén. Fiatal közigazgatási járásunk első főbírája: Fenyőssy Ödön feküdt a ravatalon, nemes szíve megszünt dobogni. Fáj, nagyon fáj nekünk e szomorú tudat, kik ismertük munkás életét, nemes gondolkodását, igazság szeretetét.

Nagyszámu tisztelői siettek is leróni utolsó halájukat a megboldogult iránt a temetési megjelenésükkel. Temetés napján a minden irányból érkező vonatokon sokan érkeztek rokonai, jóbarátai s tisztelői, kik szebbnél-szebb koszorúkkal halmozták el ravatalát. A temetésre megjelentek gróf Széchenyi Ferencz, gróf Széchenyi Frigyes Tarnóczáról, Maár Gyula megyénk alispánja, továbbá a szomszédos járások szolgabírái, a baresi járás összes jegyzői, előljárói, Szigetvár több tagból álló küldöttsége s a vidék nagyszámu intelligentiája, Bares összes testületei, egyesületei s hivatalai posta és vasuti tisztikara stb.

A főbírói lakás uteza felőli nagyteremben volt felállítva a ravatal, melyen diszes érzekoporsóban volt elhelyezve a megboldogult holtteste, temérdek, szebbnél-szebb koszorúk halmaza között. A nap folyamán sokan fejezték ki részvéteket a gyászoló özvegynek, kit gyermekeivel együtt mélyen megrendített a nagy esapás.

Délután 3 óra felé az udvar két bejáratánál óriási tömegben állt már a közönség, kik közül csak mérsékelt számmal eresztettek be az udvarba a felállított rendőrök s így is hatalmas néptömeg várta úgy bent, mint künn a temetést. Fél 4 óra felé kezdték a koszorukat ki-

Van bizony; kerekszám 8-an vagyunk.

Bravó! az aztán summás bírálat lesz.

Törzsvendége uraságod a kávéházban?

De még mennyire. Minden ebéd és vacsora után itt vagyok.

Ah remek. Méltóztatnék elvinni a lapot.

Zsebetette és kis vártatva távozott. Vacsora után visszasiettem a kávéházba.

Nem sokára megérkezett a kellemes külsejű családapa is.

Jó estét. Köszönöm a hírlapot. Pompásan van szerkesztve. Ezentul erre fizettek elő.

Hah! ha ezt hallaná a szerkesztő. Majd szét szedett a boldogság. Mert csakis a cikkemnek tulajdonítottam az eredményt.

Politikai iránya egészen egyezik elveimmel.

Igen, igen a politikai. de a tárcza, ürhetetlenkedtem magamban.

hordani, melyeket egy külön kocsin helyeztek el s nyomban utánna kitétték a koporsót is.

A sok szép koszoru közt ott láttuk a családot, „Szerető neje és gyermekeitől — a felejthetetlen férj és jó atyának“ felirattal. Gróf Széchenyi Ferenczét. Velejét: „Szerető apának veje és övéitől.“ Anyja és nővéreiét: „Felejthetetlen Ödönünknek — anyád és nővéreid.“ A szolgabírói hivatalét: „Szeretett főnökünknek a baresi főszolgabírói-hivatal.“ A Bares Drávavidéki Takarékpénztárét: „Felügyelő bizottsági elnökének.“ A Piszár családot: „Barátsága jeléül Dr. Piszár Antal és családja.“ A Valkó családot: Hálája és tisztelete jeléül Valkó Gyula és családja.“ A baresi Ipartestületét: „Kegyelete jeléül.“ Sárközy családot: „Őszinte tiszteletünk és szeretetünk zálogául — Gyuri és Sárika.“ Dombói körjegyzőségét: „Szeretett főbírájuknak — Dombó körjegyzőség közséjei.“ Banovszky Gyula dohánybevéltő-hivatal főnökét. Pálfalu községét: „Szeretett főbírájának.“ A baresi járás körorvosaiét: „Szeretett főszolgabírójuknak a baresi járás körorvosai — tiszteletük és szeretetük jeléül.“ A baresi Nőegyletét: „Tiszteletük jeléül — a baresi nőegylet tagjai.“ Bares községét: „Hálája és ragaszkodása jeléül Bares község — Fenyőssy Ödönnek.“ A baresi járású jegyzők egyletét: „Szeretett főnökünknek.“ Ott láttuk Még a Hegedüs és Palkovits családot, továbbá a járás esendőrőrsparancsnokainak, Somogy vármegye, Babócsa-, Bolhó-, Visonta- és Csokonya községek koszoruit.

Pont 4 órakor jelent meg a helyszínen Huber Gyula plebános s Körmen-di József kántortanító, mindkettő fényes segédlettel s kezdetét vette a szomorú megható bucsuztatás. A koporsó beszentelése után megindult lassan a gyászmenet Nagy, impozans temetés volt ez, méltó volt az elhunyt nagy érdemeihez. A mily örömmel, lelkesedéssel fogadta Bares közönsége rövid pár évvel ezelőtt az új járás első főbíráját, ép oly szomorúan kísérte ki most utolsó útjára. A ko-

Hát a nagyságáéknak tetszett?

Főleg Piroska leányomnak.

Piroska ő nagyságának? . . .

Annak, mindjárt ki is irta.

Ki irta a tárczát! Ezt az anyagalt feleségül veszem! Ez lesz az én Lousim, Beatricem!

Igen, folytatta, kiírta a kompot receptjét, a mely szerint salycil nélkül is eltart keményen a gyümölcs.

Gyümölcs?! salycil?! kompot?! De hát a tárcza, a tárcza, kérem, tört ki belőlem visszatarthatatlanul.

A tárcza?! ez valami hülyeség. Piroska kezdte olvasni, de azt mondta; egy fabatkát se ér. De az nem baj. Tán majd máskor jobb lesz a szépirodalmi része is.

No de minthogy ön oly kedves, szabad becses nevét tudnom.

A nevémet?!

A nevem. . . a nevem, Jeremiás Péter. Alászolgája.

Kövér Ima.

porsót gyalog kísérték ki a fájdalomtól zokogó özvegye, gyermekei s öreg édes anyja, ki már halva találta szeretett gyermekét.

A temető kapujához érve az óriási tömeg, itt ismét nagy tolongás támadt, s a tüzoltóság kordont vont a rend fentartására, s így is nagy bajjal járt a behatolás. Beszentelés után dr. Piszár Antal ügyvéd mondott beszédet, a sír felett méltatva a korán elhunyt főbíró nagy érdemeit.

H i r e k.

— **Urnep.** Gyönyörű szép időben folyt le az Urnap magasztos ünnepe városunkban. A szép rózsákkal földiszitett zöld sátorokhoz nagy néptömeget kísérve járult a körmenet s hála telt szívvel szállt fel az ének katolikus egyház e legpoeticussabb ünnepén.

— **Gyászmise.** Pénteken reggel 8 órakor vott a boldogult Fenyőssy Ödön főszolgabíró lelkiüdvéért gyászmise, melyen az elhunyt hozzátartozóin kívül részt vett a szolgabírói-hivatal tisztikara, továbbá az elhunyt tisztelői nagy számmal. A Szent misét főt. Huber Gyula plebános végezte s a Choruson Körmen-di József kántorfőtánító megható gyászénekeket adott elő orgonán, a jól betanított iskolás fiúk énekkarával.

— **Elmaradt tanító-gyűlés.** A közbejött akadályozó körülmények miatt — a mint sajnálattal értesülünk — a Baresra tervezett megyei tanító-gyűlést magasabb rendelkezés folytán ez idén június 25-én Kaposvárott tartja meg a Somogy megyei Általános Tanító Egylet.

— **Uj vásárhely Barcon.** Mint értesülünk, az állatvásár helye már legközelebb a Tarnóca-utca végére helyeztetik országos vásárok alkalmával s valószínűleg az egész vásár is oda helyeztetik, mi természetesen jobb is lenne a baresi iparosok érdekében.

— **Szinészek Barcon.** Balogh Árpád 33 tagból álló dráma-, vigjáték-, népszinmű- és operette színtársulatával szándékozik Baresra jönni 6 előadásra, melyek a következő darabokból állanak: Ócskay brigadéros, Tartalékos férj, A bor, Görög rabszolga, Mézeshetek, Himfy dalai. E végett járt itt a napokban egy megbízottja bérletet gyűjteni 6 előadásra.

— **Nyári mulatságot** tart f. hó 9-én Szabó József pálfalusi vendéglős saját kerthelyiségében. A közeli Pálfalu kellemes kirándulási helye a baresiaknak, s azt hisszük, ez alkalommal is sokan keresik fel jó boráért s kitűnő izletes ételeiért. A kirándulókat izletes báránypörkölt s nyáron sült bárány peccenyé s többféle hideg étel várja. A mulatság kezdete d. u. 3 órakor, beléptidij nélkül.

— **Nagy tűz Verőczen.** Tudósítónk írja, hogy a szomszédos Slavon-Verőczen csütörtökön, e hó 6-án délután 3 iskolás gyermek játszadozott egy szénás pajtában. Az iskolás fiúk egyikénél gyufa is volt, mely játékközben véletlenül kigyuladt s lángjától a pajtában felhalmozott száraz széná csakhamar tüzet fogott s nemsokára lángban állt az egész pajta. Az erős szél következtében a szomszédos házak teteje is tüzet fogott s 9 ház lett

a lángok martaléka. A kár nagysága még nines megállapítva.

— **A Barcsi Olvasókör,** mely az elmúlt téli évad folyamán oly kedves és jól sikerült mulatságokat rendezett, szeretetreméltó figyelmességgel a nyáron át is gondoskodik tagjainak és vendégeinek szórakoztatásáról. Mint a téli estélyeket a vasárnap lefolyt tavaszi mulatságot is igazi vidám, élénk jó kedv, fesztelen kedves mulatozás jellemezte és ha ezután oly nagyszámu látogatottságnak nem is örvendett, mint a téli mulatságok, siker dolgában egy lépéssel sem maradt azok mögött. A tánczot ezéllővészet és verseny tekézés előzte meg. Utóbbin nagyon sokan vettek részt és jobbnál-jobb dobók mérköztek fáradhatatlan kitartással — a díesőségért, meg a díjakért, — a melyeket este 8 órakor a következőknek ítelt meg a versenybíróság: 1. díj süteménytartó Schmidt János Bezdán, 2. díj szivarkészlet állvány Kohut Pál, 3. díj Élő kappan Vidik Sándor Bares, 4. díj keserű itóka Grosz Ferencz Barestelep, 5. díj tinta tartó Gróf Mihály Bares, 6. díj toll törő Neumann Alfréd, Btelep, 7. díj gigerl szopóka Berger Alajos Bares. Kilenczok kezdődött a táncz, a mely késő reggeli órákig tartott.

— **Raktár kimutatása** a magyar leszámitoló- és pénzváltó-bank baresi raktárainak. Készlet f. hó 15-én 50877 mm. 803950 biztosítási érték. Beraktárlás f. hó 15-től 31-ig 65622 mm. 940300 biztosítási érték. Összesen 116499 mm. 1744250 biztosítási érték. Kiraktárlás f. hó 15-től 31-ig 45518 mm 626500 biztosítási érték. Készlet f. hó 31-én 70981 mm. 1117750 biztosítási érték. Részletezés: 27058 mm. buza, 601 mm. rozs, 29 mm. árpa, 1171 mm. zab, 36509 mm. tengeri, 37 hüvelysek, 5576 mm. különféle.

— **A mi ideges korunk,** melyet oly gyakran gyalázunk, mégis saját magából teremti elő ismét a szükséges eszközt, hogy egy gondosabb és az egészséget előmozdító táplálkozási mód által, a kereset és előretörékvés emésztő mohlóságát enyhítse, és azáltal az általános jólétet és néperőt emelje. Ehhez első sorban a Kathreiner-féle Kneipp-maláta kávévet számíthatjuk, a mely egészségi tekintetből véghetlen jótékonynak bizonyult pótlékot képez a babkávéhoz, és egyuttal ugyan azon költségek mellett finomabb kávéfajok használatát engedi meg, mi által a miadennapi kávéital jóize lényegesen finomitva lesz. Ha azonban nagyobb takarékosagra kell tekintetre lenni, úgy a Kathreiner-féle Kneipp-maláta kávé, babkávé hozzáadás nélkül is, kellemes és igen megfelelő kávéitalt nyújt, minthogy szintén babkávé izzel bír, a melyet, a Kathreiner-féle eljárás útján, a kávénövény egy kivonata által nyeri. Könnyen emészthető, vérképző és tápdús; asszonyok és gyermekeknek, valamint oly esetekben a midőn a babkávé teljesen mellőzendő, orvosilag általában ajánlatik. Egyetlen egy háziasszony vagy anya ne késsen tovább ezt a valódi családi-kávévet használatba venni, csak ügyeljen a bevásárlásnál szigoruan a „Kneipp páter“ védjeggyel és a „Kathreiner névvel ellátott eredeti csomagra.

C s a r n o k.

Faragó János esete.

— Életkép. —

Közli: B.

Kedves egy pár volt Faragó János és felesége, a legszebb egyetértésben él-

tek együtt néhány esztendőig; néha volt egy kis esetopaté köztük, de e nélkül az élet alig képzelhető, olyan ez mint a nyári verőfényes napon a futó felhő.

A tó tiszta vizét is fel kell néha kavarni a fergetegnek, nehogy megrot-hadjon.

Faragó János sokat dolgozott a meglehető messze levő erdőben; téli időben két szép ökrével ölfát, és egyéb épület-fákat fuvarozgatott a falubelieknek.

Mig 6 naphosszat, jó, rossz időben hóban, hidegben és fagyban künn az erdőn a nehéz és fárasztó munkát végezte, felesége otthon font, varrt a gyermekeket gondozta és oly szép rendben tartotta házukat, hogy öröm volt nézni. Nem is volt ott semmi baj egyéb, mint hogy sokat járogatott, hol ez, hol meg amaz a néném asszony látogatába, kik között találkozott egy-két, nem éppen jó indulatu is.

Ezek azután tele beszéltek a szegény fiatal asszony fejét, ilyenféle szavakkal:

Milyen áldott jó lélek vagy te. Te nagyon is jó vagy az uradhoz; ezt meg azt bizony nem túrném; bizony kinyitnám a szemeidet, ha későn merne hazajönni, vagy ha este elmerészkednék a háztól, s több eféle hasonló kedves megjegyzésekkel.

Faragóné áldott jó lélek volt, szegény családját, de mégis mind ennek dacára gonosz asszonyá lett.

Férje fuvarozásaival nehéz munkát végzett az erdőn; sokszor megtörtént, különösen télnek idején, hogy egész napot át nem evett meleget. Megelégedett a száraz kenyérrrel, meg a mi még került hébe hűbe hozzá a tarisznyából. A száraz falatra egy-két korty bor, vagy mikor ez drágább lett — pálinka, szolgált melegítőül, a vékony kis csutora formájú üvegből.

A hóban, esőben, hidegben, fagyban, szegény faragó estefelé már teljesen átfázott és leginkább ilyenkorra hagyta a kis butykos üvegben a nagyobb részt. Ilyenkor azután hazajövet meglátszott rajta.

A jó feleség nem is tett szemrehányást ezért, mert a nehéz munka után nem is ment e körülmény oly nagy hiba számba. A mióta azonban a rossz nyelvű, pletykázó asszonyok többször megfordultak házában, a jó asszony egészen megváltozott.

Csunya, zivataros decemberi téli nap volt. Egész nap havazott s erős északi szél kergette a havat, élesen füttyölve a sudar fenyők között, hol jó Faragó gazda dolgozott.

Bőrig átázva és fázva jött este haza. Máskor a felesége kijött a gyermekekkel élébe és ennek úgy örült mindig a jó családapa, hogy a fárasztó munka után szeretettel fogadták és barátságos otthonba térhet!

Ma másképp van; a feleség nagyon mogorva arezot vágott; dörmögve járt-kelt; a vacsora sem volt kész, és a máskor szépen elrendezett szobában, ma minden össze-vissza!

Mikor a férj egy tányér levest kért, mert átfázott és egész nap semmi meleget sem evett, arra már elszabadult az asszony nyelve.

— „No iszen csak azt várd! Szégyeld magad te pálinkás kanesó, már megint későn jöttél haza! Feleségeddel, gyermekeiddel semmit sem törődöl! Már jóllaktam veled! Eleget türtem, de most már vége. Ez így tovább nem tarthat!”

Ilyen beszéddel és ehhez hasonlókkal fogadta felesége a jó Faragót, ki, mint a sóbályvány, úgy bámult feleségére, mert ilyen fogadtatásban soha része még nem volt.

Rettenetes érzés facsarta össze szívét. Haragja azonban nem fakadt káronkodásra. Kérges kezeivel szétmorzsolta azt a két nagy könyvesepet, mi szemébe tódult, bosszúságában és fájdalomában szemére vágta a kalapot, elment a koresmába és leitta magát egész a sárga földig.

Más nap már ott volt a két rossz nyelvű néném asszony Pörgösné és Rágösné és a szegény boldogtalan asszony fejét még jobban összekeverték, még jobban ura ellen izgatták.

Vakságában nap-nap után így bánt urával; kiméletlenül gyötörte nyelvével, ha az a nehéz napi munkáról hazajött. Faragó kitért előle, elment egyenest a koresmába. Nemsok időbe került, részeges, iszákos emberré vált. Ráment a kis vagyon.

A Szegénység, de még a nyomorúság is beköltözött a kis hajlékba, és nem sokára követte a betegség is, mely hamar végzett vele s a sírba döntötte.

Ki okozta azt? . . .

Fischer Antal

puskaműves és mechanikus
Barcsan.

Nagy városokban szerzett sok évi tapasztalatok után ajánlja magát mindennemű kerékpárok és varrógépek javítására, villanycsengetyűk felszerelésére s minden e szakba vágó munkák pontos elkészítésére.

Kerékpárok és varrógépek egyes alkatrészei raktáron tartatnak.

Dr. Tolnai Vilmos

sanatoriuma és vizgyógyintézete Pécsett, a sétatéren.

Az intézetben minden a vizgyógyomódhoz tartozó eljárás

Priessnitz és Kneipp

rendszer szerint végeztetik.

Alkalmazásba jó még **massage, villanyozás** továbbá **vaslápsó- fenyő- halleini anyalugsó kén- szénsavas és villanyos fürdők.**

Elkülönített gőzfürdők.

Az intézetben az orvosi tudomány egyik legújabb vivmánya található

a villanyos fényfürdő,

mely rheuma, ischias és elhízás ellen kitűnő hatása.

Belégző osztályok, só, fenyő és lignosulfit belégzésre.

Idegen szobák pensióval és anélkül.

Gondos orvosi felügyelet.

— Mérsékelt árak. —

Egész éven át nyitva.

Prospektus bérmentve.

3-5

Minden
háziasszony
és anya

üdvözölhető, aki az egészség, takarékoság és jóízre való tekintetből a Kathrein-er-féle Kneipp-maláta kávé (mely csakis az ismert eredeti csomagokban valódi) használja.

Nyom. Skribanek G.-nál Barcsan.